

MUREŠ A OLT

S13
T1
L2

Toto je první část příběhu.
Přečtete si ji a poté...**VYTVOŘTE JI!**

SMUTEK VÍLY

Nad městem Balan se do nebe tyčí vysoká skalnatá hora, která se jmenuje Tarcău. Tato hora nese jméno po víle, protože na jejím vrcholu stával zlatý palác, v němž žila krásná víla jménem Tarcău. Měla dvě dcery: jedna se jmenovala Mureš a druhá Olt.

Od rána do večera sedávala smutně v okně paláce a dívala se daleko k východu. Z jejích krásných očí tekly slzy a z jejích rtů se snášely vzdechy. Měla všechno – zlato, stříbro, diamanty –, a přesto nebyla šťastná. Neměla opravdovou radost ani ze svých dcer, protože se neustále hádaly. Mureš, která byla mírnější, těžce nesla, že si Olt, ta mladší, prudká a vznětlivá dívka, o sobě myslela, že je lepší než ona.

Velká byla bolest Tarcăuina srdce kvůli tomu, ale ještě větší trápení jí působilo to, že její manžel, který byl mezi vílami velkým pánem, se pokládal za rovného králi. Král ho proto vyhnal ze svého království, neboť se proti němu kdysi vzbouřil.

Král víl tehdy řekl:

„Trestám tě tak, abys už nikdy nespatriil svou ženu. Toužil jsi po mém království, tak ať je tvým královstvím ode dneška moře. Tvá žena však zůstane tady. I tvé děti zůstanou tady. Už je nikdy neuvidíš.“

Od břehů Černého moře pak Tarcăuin manžel vzdychal po své ženě a dcerách, které byly ještě velmi malé, když jej král vyhnal. Byly tehdy tak malé, že na svého otce zapoměly.

Poznamenejte si nejdůležitější informace z textu!

*Vaše poznámky mohou být:
myšlenková mapa,
tabulka,
kresba apod.*

